Lietas Nr. C27168613
Lietas arhīva Nr. CA-0784-15/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 1.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Gvido Ungurs,
tiesneses Ligita Gavare un Lelde Grauda,
ar tiesas sēdes sekretāri Ullu Ābolu,
piedaloties prasītājas /pers. B/ pārstāvim advokātam Valsts amatpersona un atbildētājas AS „MTB Finance" pārstāvim /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret AS „MTB Finance" par līzinga līgumu atcelšanu un veikto maksājumu atprasījumu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 28.maijā /pers. B/ cēlusi Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā prasību pret AS „MTB Finance" (pirms nosaukuma maiņas - AS „SMP Finance") par līzinga līgumu atcelšanu un veikto maksājumu atprasījumu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1652., 1662., 1663., 2384.pantu, lūgusi tiesu atcelt 2011.gada 22.augusta līzinga līgumus Nr.LZA-030/0811 un Nr.LZA-031/0811 un 2012.gada 23.augusta vienošanās Nr.LZAV-034/0812 un Nr.LZAV-035/0812, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai maksājumus Ls5251,50 apmērā, kas veikti atbildētājai, pamatojoties uz 2011.gada 22.augusta līzinga līgumu Nr.LZA-030/0811 un Nr.LZA-031/0811, kā arī piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 22.augustā starp atbildētāju kā līzinga devēju un prasītāju kā līzinga ņēmēju noslēgts līzinga līgums Nr.LZA-030/0811, saskaņā ar kuru līzinga devējs līzinga ņēmēja uzdevumā un interesēs iegādājas nekustamo īpašumu 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma - zemes gabala 0,1641 ha platībā, kas atrodas /adrese//adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, un 1/155 domājamās daļas no īpašuma/adrese/, /adrese/, kadastra Nr. /numurs B/, un nodeva līzinga ņēmēja faktiskajā valdījumā un lietošanā. Tāpat 2011.gada 22.augustā starp prasītāju kā līzinga devēju un atbildētāju kā līzinga ņēmēju tika noslēgts līzinga līgums Nr.LZA-031/0811, saskaņā ar kuru atbildētāja prasītājas uzdevumā un interesēs, piesaistot būvuzņēmēju, līdz 2011.gada 31.augustam uzbūvē un ierīko minētajā nekustamajā īpašumā dzīvojamo ēku, inženierkomunikācijas, elektrības ievadu, veic asfaltēšanas darbus, nobruģē laukumu un nodod prasītājas faktiskajā valdījumā un lietošanā.

Abu iepriekšminēto līgumu noslēgšanas mērķis bijis iegūt īpašumā nekustamo īpašumu, kas sastāvētu no zemesgabala, uz kura uzbūvēta un ierīkota dzīvojamā ēka un ar kuru prasītājai būtu iespējams rīkoties pēc saviem ieskatiem kā pilntiesīgam nekustamā īpašuma īpašniekam.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētāja iegādājās iepriekšminēto zemesgabalu līgumā Nr.LZA-030/0811 paredzētajā kārtībā, taču līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 noteiktajā termiņā neesot uzbūvējusi un nodevusi ekspluatācijā dzīvojamo ēku. Atbildētāja līdz pat prasības celšanas brīdim neesot noformējusi aktu par līzinga priekšmeta (dzīvojamās ēkas) nodošanu ekspluatācijā, kā rezultātā prasītāja no līzinga līgumu noslēgšanas brīža faktiski neesot varējusi izmantot līzinga priekšmetu - dzīvojamo ēku.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja līdz 2011.gada 31.augustam nevarēja izpildīt savas saistības, 2012.gada 23.augustā tika noslēgta vienošanās Nr. LZAV-034/0812 pie 2011.gada 22.augusta līzinga līguma Nr. LZA-031/0811 un vienošanās Nr.LZAV-035/0812 pie 2011.gada 22.augusta līzinga līguma Nr. LZA-031/0811, norādot, ka prasītāja apņemas izpirkt līzinga priekšmetus līdz 2012.gada 22.oktobrim, bet atbildētājas pienākums ir līdz 2012.gada 22.septembrim nodrošināt līzinga priekšmeta ekspluatācijā nodošanas akta reģistrāciju zemesgrāmatā un informēt prasītāju par iepriekšminēto faktu.

Prasītāja norāda, ka atbildētāja joprojām neesot izpildījusi savas saistības, proti, neesot nodrošinājusi līzinga priekšmeta ekspluatācijā nodošanas akta reģistrāciju zemesgrāmatā, paziņojot par to prasītājai. Savukārt prasītāja regulāri atbilstoši grafikam maksājusi līzinga maksājumus, lai gan prasītājai neesot bijusi iespēja lietot līzinga objektus. Norāda, ka par līzinga līgumu Nr.LZA-030/0811 veiktie maksājumi atbildētājai sastāda Ls1939,92, bet par līzinga līgumu Nr.LZA-031/0811 - Ls3311,58.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 13.oktobra spriedumu /pers. B/ prasība pret AS „MTB Finance" par līzinga līgumu atcelšanu un veikto maksājumu atprasījumu apmierināta daļēji, atceļot 2011.gada 22.augusta līzinga līgumus Nr.LZA-030/0811 un Nr.LZA-031/081 un 2012.gada 23.augusta vienošanās Nr.LZAV-034/0812 un Nr.LZAV-035/0812. Savukārt prasība daļā par zaudējumu atlīdzības Ls5251,50 apmērā piedziņu noraidīta.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka starp pusēm nepastāv strīds, ka prasītāja joprojām nav izpirkusi līzinga līgumos norādītos līzinga priekšmetus - dzīvojamo ēku un inženierkomunikācijas, par ko ir parādā atbildētājai Ls21 366,53, un zemesgabala attiecīgās domājamās daļas, par ko ir parādā atbildētājai Ls12 577,28.

Pirmās instances tiesa arī konstatējusi, ka saskaņā ar pušu vienošanos prasītājai saistības pret atbildētāju bija jāizpilda līdz 2012.gada 22.oktobrim.

Tāpat pirmās instances tiesa secinājusi, ka no strīdus līzinga līgumu noteikumiem neizriet, ka prasītājai būtu noteiktas tiesības nemaksāt atbildētājai līzinga priekšmetu atlikušās vērtības, ja atbildētāja nav izpildījusi vienošanās Nr.LZAV-035/0812 5.4.punktā atbildētājai noteikto pienākumu, proti, līdz 2012.gada 22.septembrim nodrošināt līzinga priekšmeta ekspluatācijā nodošanas akta reģistrāciju zemesgrāmatā un informēt prasītāju par to. Tāpat no minētajiem līgumiem neizriet prasītājas tiesības vienpusēji atkāpties no tiem, ja atbildētāja neizpilda iepriekšminēto pienākumu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ja atbildētāja nepildīja saistības, tad prasītāja bija tiesīga prasīt šīs saistības labprātīgu vai piespiedu izpildi no atbildētājas, taču atbilstoši Civillikuma 1588.pantā noteiktajam prasītāja nebija tiesīga atkāpties no līzinga līgumiem.

Turklāt, tiesa atzinusi, ka saistības izpildījumu ir nokavējusi gan prasītāja, nesamaksājot atbildētājai līzinga priekšmetu atlikuma vērtības un

procentus par atbildētājas naudas līdzekļu izmantošanu līgumos noteiktajos termiņos, gan atbildētāja, neizpildot līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 5.4.punktu. Savukārt prasītājas arguments, ka ir nokavējusi vienīgi atbildētāja, ir nepamatots, jo neatbilst lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem.

Pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka arī prasītāja ir novilcinājusi savas saistības izpildījumu un ir pieļāvusi parādnieka nokavējumu, līdz ar to, tiesas ieskatā, atbilstoši Civillikuma 1661.panta pirmajai daļai prasītājas saistības joprojām paliek spēkā. Tā kā prasītāja nav atzīstama par kreditoru, tā nav tiesīga prasīt līgumu atcelšanu.

Tajā pašā laikā, ņemot vērā, ka prasītāja lūdz atcelt pušu starpā noslēgtos līzinga līgumus, kam piekrīt arī atbildētāja, jo prasītāja ilgstoši nav izpildījusi savas saistības samaksāt līzinga priekšmetu atlikušās vērtības, un konstatējot, ka, faktiski, pušu starpā ir panākta savstarpēja vienošanās par tiesisko attiecību izbeigšanu, bet puses nevar noslēgt izlīgumu, pirmās instances tiesa atzinusi par pamatotu un apmierināmu prasītājas prasījumu par pušu starpā noslēgto līzinga līgumu atcelšanu.

Savukārt prasītājas prasību par atbildētājai veikto maksājumu Ls5251,50 apmērā piedziņu, kurus prasītāja norāda kā tai radītos zaudējumus, pirmās instances tiesa atzinusi par nepamatotu, jo uzskatījusi, ka pati prasītāja, nesamaksājot ne līzinga līgumos noteiktajā termiņā, ne arī pēc tam līzinga priekšmetu atlikušās vērtības, ir vainīga pie tā, ka nav iestājies līzinga līgumos norādītais notikums, proti, ka prasītāja nav kļuvusi par līzinga priekšmetu īpašnieci.

Ievērojot minēto un atsaucoties uz Civillikuma 2386.panta otro daļu, kas noteic, ja devējs pats kavē paredzētā notikuma iestāšanos, tad viņš zaudē atprasījuma tiesību, pirmās instances tiesa atzinusi prasību daļā par veiktā maksājuma atmaksāšanu par noraidāmu.

Pirmās instances tiesa arī norādījusi, ka tā kā līzinga līgumi atcelti no sprieduma spēkā stāšanās dienas, Ls5251,50 prasītāja ir samaksājusi atbildētājai, pildot no līzinga līgumu izrietošās saistības, tas ir, uz tiesiska pamata.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi prasītāja /pers. B/, pārsūdzot to prasības noraidītajā daļā un lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai zaudējumus Ls5251,50 jeb 7472,21 *euro* apmērā un tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja norāda, ka pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā, ka atbildētāja jau pirms līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 5.4.punkta pārkāpuma esot pārkāpusi arī minētā līguma 5.3.punktu, kurā noteikts, ka atbildētājam kā līzinga devējam ēka bija jānodod ekspluatācijā līdz 2011.gada 1.novembrim, taču akts par ēkas nodošanu ekspluatācijā ticis sastādīts tikai 2012.gada 22.februārī.

Prasītāja uzskata, ka konkrētajā gadījumā tā attiecībā uz ēkas nodošanas saistību ir atzīstama par kreditoru, kuram ir tiesības saņemt ēku savā īpašumā no atbildētājas kā parādnieces. Līdz ar to, nepamatots esot pirmās instances tiesas viedoklis, ka prasītājai nav bijušas tiesības celt minēto prasību, pamatojoties uz Civillikuma 1663.pantu, jo tā jebkurā gadījumā šajā lietā esot parādniece. Prasītājas ieskatā, tieši atbildētāja kā parādniece, neizpildot savu saistību nodot ēku ekspluatācijā līzinga līgumā noteiktajā termiņā un ierakstīt to zemesgrāmatā, esot pārkāpusi līzinga līguma 5.3. un 5.4 punktu un esot atbildīga par savu saistību izpildes nokavējumu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītāja līzinga līgumos noteiktos maksājumus pēc 2011.gada 1.novembra veikusi tādēļ, lai uz zemes gabalu un dzīvojamo ēku tiktu nostiprinātas prasītājas īpašuma tiesības. Taču tā kā ēka un akts par tās nodošanu ekspluatācijā netika ierakstīts Salaspils pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs C/līdz līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 5.4.punktā noteiktajam termiņam, prasītājai pēc minētā termiņa notecējuma vairs neesot bijis pamats veikt no līgumiem izrietošos maksājumus, bet atkāpšanās no maksājumu saistību izpildes ir pamatota ar līguma raksturu, kā tas paredzēts Civillikuma 1589.pantā.

Norādīts, ka atbildētājai atkārtoti pārkāpjot līgumu noteikumus, proti, neierakstot dzīvojamo ēku un aktu par tās nodošanu ekspluatācijā zemesgrāmatā, prasītājai esot radušās šaubas par līzinga līgumu turpmāko izpildi, tas ir, par to, vai prasītāja varēs iegūt īpašuma tiesības uz zemesgrāmatā pienācīgi nostiprinātu zemes gabalu un dzīvojamo ēku. Līdz ar to, prasītājas ieskatā, attiecībā uz tās neveiktajiem maksājumiem saskaņā ar Civillikuma 1656.pantu uzskatāms, ka prasītāja kā parādniece nav pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu.

Prasītāja uzskata, ka tiesai, konstatējot, ka atbildētājs ir pārkāpis līzinga līguma noteikumus, nebija tiesiska pamata noraidīt prasību daļā par naudas summas atprasījumu, jo prasītājas neveiktie maksājumi pēc tam, kad atbildētāja jau otro reizi bija pārkāpusi līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 noteikumus, nevar būt par pamatu tam, lai noraidītu prasītājas prasījumu par veikto maksājumu atprasījumu līgumu atcelšanas gadījumā, kam par iemeslu bijusi pašas atbildētājas prettiesiska rīcība.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesai, apmierinot prasību par līzinga līgumu atcelšanu, bijis pienākums izvērtēt arī to atcelšanas sekas atbilstoši noslēgto līgumu raksturam un lietas apstākļiem. Turklāt, tiesa neesot norādījusi arī tiesisku pamatu, saskaņā ar kuru atbildētājai būtu tiesības paturēt saņemtos maksājumus.

Konkrētajā gadījumā, lai gan 2011.gada 23.augustā tika parakstīts pieņemšanas nodošanas akts par zemes gabala un dzīvojamās ēkas nodošanu prasītājai, līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 4.1.punktā ticis noteikts, ka prasītāja nav tiesīga lietot ēku pirms tās nodošanas ekspluatācijā. Arī atbilstoši Būvniecības likuma 17.pantam ēku var izmantot tikai pēc tās nodošanas ekspluatācijā.

Ņemot vērā, ka tikai 2012.gada 22.februārī tika parakstīts akts par ēkas nodošanu ekspluatācijā, atbildētāja pretēji līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 noteikumiem un Būvniecības likuma 17.panta noteikumiem esot aprobežojusi ēkas un zemes gabala lietošanu.

Tādējādi, prasītājas ieskatā, pēc analoģijas piemērojot Civillikuma 2041.pantu un 2147.panta 3.punktu, prasītājai esot tiesības saņemt no atbildētājas tās samaksātos maksājumus Ls5251,50 jeb 7472,21 *euro* apmērā, kas, kā to norādījusi arī pati atbildētāja, sastāvot no komisijas maksām par līzinga līgumu noformēšanu, zemes gabala un dzīvojamās ēkas izpirkuma maksājumiem, kā arī no procentu maksājumiem par atbildētājas finanšu līdzekļu izmantošanu.

Atbildētāja AS „MTB Finance" iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par prasītājas apelācijas sūdzību, norādot, ka apelācijas sūdzību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka dzīvojamā māja ir nodota ekspluatācijā, ko apliecina Salaspils novada domes 2012.gada 22.februārī izdotais akts (kods /numurs/) par rindu mājas /adrese/ /adrese/(kadastra Nr./numurs A/) pieņemšanu ekspluatācijā, turklāt prasītāja par dzīvojamās mājas nodošanu ekspluatācija bijusi labi informēta, ko apliecinājusi arī rakstiski ar 2012.gada 23.augusta vienošanos Nr.LZAV-035/0812.

Atbildētāja norāda, ka saskaņā ar līzinga līguma Nr.LZA-031/0811 noteikumiem tai bija pienākums ierakstīt ekspluatācijā nodoto dzīvojamo māju zemesgrāmatā uz sava, nevis prasītājas vārda, līdz brīdim, kad iestājas minētā līguma 5.3. punkta ii) apakšpunkta noteikumi, tas ir, prasītājai pilnībā veicot visus līzinga līgumā paredzētos maksājumus, atbildētājai iestājas pienākums noslēgt līgumu par līzinga priekšmeta īpašumtiesību pāreju un nodot prasītājai īpašuma tiesības uz līzinga priekšmetu.

Ņemot vērā, ka prasītāja nav izpildījusi savas no līzinga līgumu izrietošo maksājumu saistības, tai nav tiesību prasīt prasītājas īpašuma tiesību reģistrāciju uz zemes gabalu un dzīvojamo māju, līdz ar to arī apstāklis, ka dzīvojamā māja vēl netika ierakstīta zemesgrāmatā uz atbildētāja vārda neaizskarot prasītāja intereses un nenodarot tai zaudējumus. Turklāt, arī apstāklis, ka atbildētāja nokavēja termiņu dzīvojamās mājas ierakstīšanai zemesgrāmatā pats par sevi nedodot prasītajai tiesības pārtraukt pildīt savas saskaņā ar līzinga līgumiem noteiktās maksājumu saistības.

Atbildētāja paskaidro, ka kopš līzinga līgumu noslēgšanas prasītājam netika traucēts lietot zemes gabalu un dzīvojamo māju. Prasītāja dzīvojamo māju un zemesgabalu izmantojusi un lietojusi savām vajadzībām, patērējot elektroenerģiju un saņemot citus komunālos pakalpojumus, līdz ar to prasītājai

nav pamata saņemt atbildētajai samaksātos naudas līdzekļus 7472,21 *euro* apmērā.

Tāpat atbildētāja norāda, ka akts par dzīvojamās mājas nodošanu ekspluatācijā ir reģistrēts zemesgrāmatā ar 2014.gada 9.decembra zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu (žurnāls Nr.300003761274), kā rezultātā prasītājai nevarēja rasties šaubas par dzīvojamās ēkas ierakstīšanu zemesgrāmatā.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas /pers. B/ pārstāvis advokāts Valsts amatpersona prasību un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajās norādītajiem pamatiem un apstākļiem.

Atbildētājas AS „MTB Finance" pārstāvis /pers. C/ apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzību un prasību neatzina.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru apmierināta /pers. B/ prasība daļā par līzinga līgumu atcelšanu, nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā. Tādējādi apelācijas instancē izskatāma vienīgi /pers. B/ prasība par veikto maksājumu atprasījumu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai motivācijai, līdz ar ko atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti neatspēko pirmās instances tiesas spriedumā izdarītos secinājumus un nedod pamatu apmierināt prasību daļā par veikto maksājumu atprasījumu.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, prasītāja, norādot, ka sakarā ar līzingā nodotās lietas (dzīvojamās ēkas) nenodošanu ekspluatācijā nolīgtajā termiņā viņai neesot bijis pienākums maksāt līzinga līgumā nolīgto atlīdzību, nav ņēmusi vērā, ka saskaņā ar Komerclikuma D daļas, kas stājusies spēkā 2010.gada 1.janvārī, 389.pantu pušu tiesiskajām attiecībām piemērojami arī šā likuma noteikumi par komercdarījumiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Atbilstoši Komerclikuma 463.panta pirmajai daļai līzinga līgums ir tāds līgums, ar kuru komersants (līzinga devējs) apņemas iegūt īpašumā līzinga ņēmēja izraudzītu lietu no līzinga ņēmēja izraudzītas trešās personas (pārdevēja) un nodrošināt šīs lietas nodošanu līzinga ņēmēja lietošanā, bet līzinga ņēmējs apņemas pieņemt šo lietu un samaksāt nolīgto atlīdzību.

Saskaņā ar šā panta otrās daļas 1.punktu, ja ir nolīgts līzinga ņēmēja pienākums izpirkt līzingā nodoto lietu, kā tas ir konkrētajā gadījumā, līzinga līgumam piemēro Civillikuma un šā likuma noteikumus par pirkuma līgumu, ciktāl tie nav pretrunā ar Komerclikuma 21.sadaļas „Atsevišķu komercdarījumu veidu īpašie noteikumi" 5.nodaļas „Līzinga līgums" noteikumiem.

Savukārt minētās nodaļas 466.panta otrā daļa noteic, ka tas, ka līzingā nodoto lietu tās trūkumu (tai skaitā tiesisko aprobežojumu) dēļ nav iespējams lietot, neietekmē līzinga ņēmēja pienākumu maksāt līzinga līgumā nolīgto atlīdzību.

Līdz ar to, neatkarīgi no tā, vai strīdus dzīvojamā ēka bija nodota ekspluatācijā un vai akts par tās nodošanu ekspluatācijā bija ierakstīts zemesgrāmatā, prasītājai bija pienākums maksāt līzinga līgumā nolīgto atlīdzību, attiecīgi, nav pamatota arī prasītājas atsauce apelācijas sūdzībā uz Civillikuma 1656.pantu.

Turklāt, kā tas pamatoti norādīts atbildētājas paskaidrojumos, prasītāja faktiski strīdus dzīvojamo ēku ir arī lietojusi, ko apstiprina lietā iesniegtais 2011.gada 23.augusta dzīvojamās mājas pieņemšanas – nodošanas akts, 2011.gada 22.augustā noslēgtais līgums par apsaimniekošanas pakalpojumu sniegšanu un prasītājas apsaimniekotājam veiktie maksājumu *(lietas 84.-92.lapa)*.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un devusi tiem pareizu juridisku novērtējumu, pamatoti noraidot prasību daļā par saskaņā ar strīdus līzinga līgumiem veikto maksājumu atprasījumu. Savukārt apelācijas sūdzība atzīstama par nepamatotu.

Ievērojot, ka prasītājas prasība daļā par veikto maksājumu atprasījumu tiek noraidīta, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta trešajai daļai no prasītājas par labu valstij piespriežami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi – ar lietas izskatīšanu apelācijas instancē saistītie izdevumi, tas ir, ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 3,05 *euro* (kopējie ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 7,75 *euro (5 pavēstes ar nosūtīšanas izdevumiem 1,55 euro par katru)*, no kuriem atņemti prasītājas iepriekš samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls3,30 jeb 4,70 *euro (lietas 9.lapa)*).

Tāpat no lietas materiālos esošā 2014.gada 8.augusta rēķina Nr.170/14 un 2015.gada 5.decembra rēķina Nr.273/14 un, attiecīgi, 2014.gada 13.augusta un 9.decembra maksājuma uzdevumiem Nr.1456 un Nr.1566 redzams, ka prasītājai sakarā ar šīs lietas vešanu ir radušies izdevumi advokāta palīdzības samaksai 2420 *euro* (*lietas 152.-155.lapa*).

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji. Savukārt šā panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunkts noteic, ka izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantisks raksturs, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Līdz ar to, tā kā prasītājas prasība daļā par līzinga līgumu atcelšanu ir apmierināta, no atbildētājas par labu prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktu piespriežami prasītājas samaksātie ar lietas vešanu saistītie izdevumi, tomēr, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, proti, lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā, kurā juridisko palīdzību sniedzis konkrētais advokāts, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata prasītājai atlīdzināmos izdevumus advokāta palīdzības samaksai noteikt to faktiskajā apmērā, bet gan saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu tie nosakāmi 1210 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, 44., 97., 189.-193., 204.[1], 426., 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

/pers. B/ prasību pret AS „MTB Finance" daļā par veikto maksājumu 7472,21 *euro* atprasījumu noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,05 *euro* (trīs *euro* piecus centus). Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0 un samaksu apliecinošs dokuments sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Piedzīt no AS „MTB Finance", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus – ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1210 *euro* (vienu tūkstoti divus simtus desmit *euro*).

Sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 6.jūlijā.

Tiesneši	(paraksts)	G.Ungurs
	(paraksts)	L.Gavare
	(paraksts)	L.Grauda